

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

03 februarie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda,

examinând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către avocatul Leu Vasile în numele inculpatului Ghetmancenco Andrei și de către avocatul Pruteanu Natalia în numele inculpatului Țurcan Marin, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2020 și sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 16 august 2019, în cauza penală în privința lui,

Țurcan Marin XXXXX, născut la XXXXX.

Ghetmancenco Andrei XXXXX, născut la XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 25.02.2019 – 16.08.2019

instanța de apel: 06.09.2019 – 30.06.2020

instanța de recurs: 01.09.2020 – 03.02.2021

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 16 august 2019, cauza fiind judecată în procedura prevăzută de articolul 364¹ Cod de procedură penală:

Țurcan Marin a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin.(5) Cod Penal și în baza acestei Legi, prin aplicarea art.364/1 alin.(8) Cod de procedură penală, i se stabilește pedeapsa - închisoare pe un termen de 5 (cinei) ani 4 (patru) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

A fost inclus în termenul pedepsei perioada reținerii și deținerii lui Țurcan Marin în arest la domiciliu, din 20.11.18 până la 16.08.19.

Măsura preventivă – arestul la domiciliu a fost menținut până la rămânerea definitivă a sentinței.

Termenul executării pedepsei urmând a fi calculat din momentul reținerii lui Țurcan Marin.

Ghetmancenco Andrei a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.42 alin.(5), 191 alin.(5) Cod Penal și în baza acestei Legi, prin aplicarea art.364/1 alin.(8) Cod de procedură penală, i se stabilit pedeapsa - închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani 4 (patru) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

A fost inclus în termenul pedepsei perioada reținerii și deținerii lui Ghetmancenco Andrei în arest la domiciliu, din 21.11.18 până la 16.08.19.

Măsura preventivă - arestul la domiciliu - se menține până la rămânerea definitivă a sentinței.

Termenul executării pedepsei urmând a fi calculat din momentul reținerii lui Ghetmancenco Andrei.

A acțiunea civilă înaintată de Inspectoratul General de Carabinieri al MAI privind încasarea din contul inculpatului Țurcan Marin a prejudiciului material cauzat prin infracțiune în sumă de 162.244,19 lei - se admite integral.

A fost încasat din contul lui Țurcan Marin în beneficiul Inspectoratului General de Carabinieri al MAI prejudiciul material cauzat prin infracțiune în sumă de 162.244.19 (una sută șaiszeci și două mii două sute patruzeci și patru, 19) lei.

2. În sentință, prima instanță a constatat că: *Țurcan Marin*, în perioada iunie-august 2018, urmărind scopul delapidării averii străine, prin înțelegere prealabilă cu Ghetmancenco Andrei, angajat în cadrul SRL „Amager-com” acționând contrar prevederilor art. 56 alin. (2) din Constituție, art. 26 lit. h) din Legea nr. 162 din 22.07.2005 cu privire la statutul militarilor, art. 3 alin.(1) din Legea nr. 1477 din 22.11.2002 cu privire la răspunderea materială a militarilor, pct. 14, 15 pct. 8), 94, 116 pct. 7) lit. c) a Regulamentului Serviciului Interior al Forțelor aprobat prin Decretul Președintelui Republicii Moldova, nr. 2327 din 03.09.2009 privind aprobarea regulamentelor militare ale Forțelor Armate ale Republicii Moldova, art.1 lit. a) a contractului nr.72 cu privire la răspunderea materială individuală deplină și atribuțiilor stabilite prin fișa postului aprobată în anul 2016, care-l obligă, să răspundă de îndeplinirea cu credință a obligațiilor ce îi revin, să păstreze și să administreze eficient patrimoniul militar din dotare, să apere integritatea patrimoniului unității militare, ca în activitatea sa de serviciu să se conducă de cerințele stabilite de legislația în vigoare și de regulamentele militare, să organizeze evidența, păstrarea și mișcarea patrimoniului militar, să aibă o atitudine gospodărească față de valorile transmise și să ia măsuri de prevenire a prejudiciului, să răspundă de produsele primite la păstrare în depozit, de regulile de depozitare și păstrare a alimentelor, a comis delapidarea averii străine în următoarele circumstanțe. În perioada menționată supra, Țurcan Marin, în vederea realizării scopului infracțional și folosindu-se de situația de serviciu, a convenit cu Ghetmancenco Andrei,

angajatul SRL „Amager-com”, care asigura transportarea produselor alimentare contractate către DTC, să sustragă carne de pui din depozitul aflat în administrarea sa, prin majorarea fără necesitate a cantității de carne de pui de la 500 kg-1500 kg/săptămânal către depozitul menționat, conform facturilor fiscale. Respectiv, întru continuarea planului criminal, Ghetmancenco Andrei, conștientizând cu certitudine complicitatea sa la comiterea delapidării averii străine, a contribuit la săvârșirea infracțiunii prin acordare de mijloace și înlăturare de obstacole. În acest sens, profitând de accesul liber pe teritoriul unității militare, inițial transporta cu automobilul de serviciu din depozit menționat surplusul de carne de pui creat artificial prin schema infracțională organizată, iar ulterior, prezenta la depozit facturi fiscale cu cantități de carne solicitate de către șeful depozitului, iar de facto prezenta o cantitate de carne cu 500-1500 kg mai puțin. Utilizând planul infracțional menționat, în perioada iunie-august 2018, în zile diferite, Țurcan Marin și Ghetmancenco Andrei au delapidat în total cantitatea de 11.324 kg de carne de pui, prețul acesteia fiind de 31,80 lei/kg, care ulterior era realizată prin intermediul lui Ghetmancenco Andrei, iar banii proveniți din activitatea infracțională fiind însușiți de către numiții, cauzând astfel DTC o pagubă materială în proporții deosebit de mari, în sumă totală de 360 103,2 lei.

Ghetmancenco Andrei, în perioada iunie-august 2018, angajat în cadrul SRL „Amager-com”, urmărind scopul delapidării averii străine, prin înțelegeri prealabilă cu Țurcan Marin șef al depozitului de alimente al grupei de aprovizionare a plutonului de asigurare materială al Centrului de asigurare din cadrul Departamentului Trupelor de Carabinieri, situat pe adresa mun. Chișinău str. Nicolae Testemițeanu nr. 31A, și care contrar funcției deținute a acționat cu încălcarea intenționată prevederilor art. 56 alin. (2) din Constituție, art. 26 lit. h) din Legea nr. 162 din 22.07.2005 cu privire la statutul militarilor, art. 3 alin.(1) din Legea nr. 1477 din 22.11.2002 cu privire la răspunderea materială a militarilor, pct. 14, 15 pct. 8), 94, 116 pct. 7) lit. c) a Regulamentului Serviciului Interior al Forțelor aprobat prin Decretul Președintelui Republicii Moldova, nr. 2327 din 03.09.2009 privind aprobarea regulamentelor militare ale Forțelor Armate ale Republicii Moldova, art. 1 lit. a) a contractului nr.72 cu privire la răspunderea materială individuală deplină și atribuțiilor stabilite prin fișa postului aprobată în anul 2016: care-l obligă, să răspundă de îndeplinirea cu credință a obligațiilor ce îi revin, să păstreze și să administreze eficient patrimoniul militar din dotare, să apere integritatea patrimoniului unității militare, ca în activitatea sa de serviciu să se conducă de cerințele stabilite de legislația în vigoare și de regulamentele militare, să organizeze evidența, păstrarea și mișcarea patrimoniului militar, să aibă o atitudine gospodărească față de valorile transmise și să ia măsuri de prevenire a prejudiciului, să răspundă de

produsele primite la păstrare în depozit, de regulile de depozitare și păstrare a alimentelor, a comis complicitate la delapidarea averii străine în următoarele circumstanțe. În perioada menționată supra, Ghetmancenco Andrei, fiind responsabil de asigurarea transportării produselor alimentare contractate de către SRL „Amager-com” și Departamentul Trupelor de Carabinieri (în continuare - DTC), în vederea realizării scopului infracțional și folosindu-se de situația de serviciu, a convenit cu Țurcan Marin, să sustragă carne de pui din depozit, prin majorarea fără necesitate a cantității de carne de pui de la 500 kg-1500 kg/săptămânal către depozitul menționat, conform facturilor fiscale. Respectiv, întru continuarea planului criminal, Ghetmancenco Andrei, conștientizând cu certitudine complicitatea sa la comiterea delapidării averii străine, a contribuit la săvârșirea infracțiunii prin acordare de mijloace și înlăturare de obstacole. În acest sens, profitând de accesul liber pe teritoriul unității militare, inițial transporta cu automobilul de serviciu din depozit menționat surplusul de carne de pui creat artificial prin schema infracțională organizată, iar ulterior, prezenta la depozit facturi fiscale cu cantități de carne solicitate de către șeful depozitului, iar de facto prezenta o cantitate de carne cu 500-1500 kg mai puțin. Utilizând planul infracțional menționat, în perioada iunie-august 2018, în zile diferite, Țurcan Marin și Ghetmancenco Andrei au delapidat în total cantitatea de 11.324 kg de carne de pui, prețul acesteia fiind de 31,80 lei/kg, care ulterior era realizată prin intermediul lui Ghetmancenco Andrei, iar banii proveniți din activitatea infracțională fiind însușiți de către numiții, cauzând astfel DTC o pagubă materială în proporții deosebit de mari, în sumă totală de 360 103,2 lei.” (vol. V, f. d. 202-204).

A fost constatată vinovăția inculpatului Țurcan Marin de comiterea infracțiunii prevăzute de art.191 alin. (5) din Codul penal - delapidarea averii străine, adică însușirea ilegală a bunurilor altei persoane de către cel căruia i-au fost încredințate în baza unui titlu și cu un anumit scop, care a produs daune în proporții deosebit de mari.

A fost constatată vinovăția inculpatului Ghetmancenco Andrei de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (5), 191 alin. (5) din Codul penal - complicitate la delapidarea averii străine, adică la însușirea ilegală a bunurilor altei persoane de către cel căruia i-au fost încredințate în baza unui titlu și cu un anumit scop care a produs daune în proporții deosebit de mari.” (vol. V, f. d. 207-208).

3. Sentința a fost atacată cu apel de către:

- avocatul Leu Vasile în numele inculpatului Ghetmancenco Andrei, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței în partea stabilirii pedepsei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului Ghetmancenco Andrei pentru comiterea infracțiuni prevăzute de art. 42 alin. (5), 191 alin. (5) Cod Penal, cu aplicarea

prevederilor art. 79 Cod penal, să-i fie aplicată pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani 6 (șase) luni și în temeiul art. 90 Cod penal să fie dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 2 ani;

- avocatul Pruteanu Natalia în numele inculpatului Țurcan Marin, prin care a solicitat casarea sentinței în partea ce tine de stabilirea pedepsei și pronunțarea în aceasta parte a unei noi hotărâri în modul prevăzut pentru prima instanța prin care Țurcan Marin, fiind recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute la art.191 al 5 Cod penal, să-i fie aplicate prevederile art. 96 alin (1) Cod penal - Amânarea executării pedepsei pentru femei gravide și persoane care au copii în vârstă de până la 8 ani;

- inculpatul Țurcan Marin.

3.1. În motivarea cererii de apel, avocatul Leu Vasile în numele inculpatului Ghetmancenco Andrei a menționat că:

- pe tot parcursul urmăririi penale, inculpatul Ghetmancenco Andrei a conlucrat activ cu organul de urmărire penală, nu s-a eschivat de la prezentarea la organul de urmărire penală, este un complice la săvârșirea infracțiunii, a avut un comportament adecvat în timpul și după consumarea infracțiunii, pentru prima dată a săvârșit infracțiunea dată, iar pe parcursul aflării inculpatului Ghetmancenco Andrei în stare de arest la domiciliu din data de 23.XI.2018 până în prezent, inculpatul a respectat întocmai regimul stabilit și careva încălcări nu au fost depistate;

- la stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului Ghetmancenco Andrei, instanța de fond nu a respectat cu strictețe principiul individualizării pedepsei, ignorând prevederile legale privind principiile de individualizare a pedepsei și nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 6, 7, 61, 75, 76 Cod penal. (...) instanța de fond a ignorat în mod nejustificat și neîntemeiat aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal și a respins fără motive legale solicitarea apărătorului cu privire la aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal, din motiv că "instanța nu a constatat circumstanțe atenuante excepționale";

- din materialele cauzei penale rezultă că inculpatul Ghetmancenco Andrei nu are antecedente penale; nu a fost anterior judecat; este căsătorit; a recuperat benevol și integral prejudiciul cauzat prin infracțiune părții vătămate în partea sustrasă de el în mărime de 159 015,90 lei, pînă la recunoașterea în calitate de bănuțit a lui Ghetmancenco Andrei, iar partea vătămată nu are pretenții față de el; se căiește sincer de cele săvârșite; are la întreținere 1 copil minor; și-a recunoscut untegral vina;a contribuit activ la descoperirea infracțiunii; a prevenit urmările prejudiciabile ale infracțiunii săvârșite; se caracterizează pozitiv la locul de trai și ultimul loc de muncă, nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru;

- cu referire la recuperarea prejudiciului cauzat prin infracțiune, este necesar de accentuat faptul că, prin recipisa din 10.10.2018, inculpații Ghetmancenco Andrei și Țurcan Marin și-au asumat răspunderea pînă la data de 26.10.2018 să restituie paguba materială în cantitate de 11 324 kg de carcase de pui broiler și pentru fiecare au stabilit că: Țurcan Marin restituie 6324 kg, iar Ghetmancenco Andrei restituie 5000 kg, reieșind din contribuția fiecăruia la săvîrșirea infracțiunii;

- după cum se vede din probele administrate, inculpatul Ghetmancenco Andrei a respectat integral obligațiunea de restituire a pagubei pricinuite și a restituit într-o cantitate mai mare decît s-a obligat să o restituie și potrivit recipiselor din 11.10.2018; 17.10.2018 și 19.10.2018, inculpatul Ghetmancenco Andrei a restituit carcase de pui broiler congelate în cantitate de 5000,5 kg la o sumă de 159 015, 90 lei, pînă la recunoașterea în calitate de bănuít a lui Ghetmancenco Andrei și în contextul dat, partea civilă - Inspectoratul General de Carabinieri (anterior Departamentul Trupelor de moarte și a surorii încadrată în grad de dezabilitate, deoarece administrația publică locală duce evidenta tuturor locuitorilor din s. Volintiri, r-nul Ștefan Vodă și cunoaște cu desăvîrșire starea familială a tuturor locuitorilor satului și în acest sens nu ai cum duce în eroare instanța de judecată;

- în raport cu personalitatea inculpatului Ghetmancenco Andrei, totalitatea circumstanțelor atenuante, reținute de către instanța de fond: recuperarea prejudiciului, aflarea la întreținere a 1 copil minor, contribuirea activă la descoperirea infracțiunii, căință sinceră și circumstanțele atenuante respinse de către instanța de fond, dar care urmau a fi considerate drept circumstanțe atenuante, conform art. 76 alin. (2) Cod penal: aflarea la întreținerea inculpatului a părinților pensionari grav bolnavi și surorii încadrată în grad de dezabilitate, urmau a fi considerate ca o circumstanță excepțională, care permite aplicarea în privința inculpatului Ghetmancenco Andrei, a prevederilor art. 79 Cod penal și stabilirea unei pedepse penale sub limita minimă, sau o pedeapsă mai blîndă, de altă categorie, însă instanța de fond nu a dat o apreciere corectă circumstanțelor atenuante, respingînd categoric și neîntemeiat aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal;

- în speța dată, careva circumstanțe agravante nu au fost stabilite;

- reieșind din faptul că, inculpatul Ghetmancenco Andrei nu este o persoană social periculoasă și nu prezintă pericol social, dînsul anterior nu a fost judecat, este căsătorit, din atitudinea inculpatului față de infracțiune, el a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate și s-a căit sincer de cele comise, a recuperat integral, în partea sustrasă de el, prejudiciul cauzat prin infracțiune pînă la recunoașterea în calitate de bănuít a lui Ghetmancenco Andrei, iar partea vătămată nu are pretenții față de el, din modul de manifestare a inculpatului în fazele de urmărire penală și de

judicare a cauzei, el nu a împiedicat la buna desfășurare a procesului penal, nu s-a eschivat de a se prezenta în fața instanței de judecată la judecarea cauzei, iar careva circumstanțe agravante nu au fost stabilite, este inechitabilă soluția instanței de fond privind executarea reală a pedepsei sub formă de închisoare.

3.2. În motivarea cererii de apel, avocatul Pruteanu Natalia în numele inculpatului Țurcan Marin a menționat că:

- Țurcan Marin a recunoscut fapta cu mult înainte de a începe urmărirea penală, în aceste condiții, dacă instanța de judecată nu a considerat ca este un autodenunț, atunci chiar dacă a constatat prezenta contribuției active la descoperirea infracțiunii, drept rezultat nu a micșorat pedeapsa minima de 5 ani și 4 luni cu 1/3, respectiv pedeapsa urma să constituie 3 ani 6 luni și 20 zile;

- luând în considerare prevederile art. 96 alin (1) Cod penal - Amânarea executării pedepsei pentru femei gravide și persoane care au copii în vârstă de până la 8 ani (1) Femeilor condamnate gravide și persoanelor care au copii în vârstă de până la 8 ani, cu excepția celor condamnate la închisoare pe un termen mai mare de 5 ani pentru infracțiuni grave, deosebit de grave și excepțional de grave, infracțiuni prevăzute la cap. I, II, III, VII, VIII, XIII și XVII, instanța de judecată le poate amâna executarea pedepsei până la atingerea de către copil a vârstei de 8 ani;

- instanța de judecată urma să amâne executarea pedepsei cu închisoarea până la împlinirea vârstei de 8 ani a copilului minor. Soția inculpatului se afla în afara țării la muncă (fapt confirmat prin copiile pașaportului anexate la materialele cauzei), pentru a putea întreține familia, având în vedere că inculpatul este sub arest și nu poate să se angajeze în câmpul muncii, iar copilul minor de vârstă fragedă se afla cu inculpatul la domiciliul lor;

- aplicându-i-se amânarea executării pedepsei inculpatului i se va acorda posibilitatea să repare integral prejudiciu, or, aflându-se în arest, Țurcan Marin nu a avut posibilitatea să se încadreze în câmpul muncii pentru a putea repara prejudiciul cauzat părții vătămate;

- după emiterea sentinței, inculpatul benevol a mai restituit o parte din prejudiciu cauzat părții vătămate (28 000 lei)." (vol. V, f. d. 213-216).

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2020, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate de avocatul Leu Vasile în numele inculpatului Ghetmancenco Andrei, de avocatul Pruteanu Natalia în numele inculpatului Țurcan Marin și de inculpat, menținând sentința fără modificări.

4.1. În motivarea soluției, instanța de apel a menționat că, la soluționarea chestiunii cu privire la pedeapsa stabilită inculpaților, prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor articolelor 7, 61, 70, 75 și 79

Cod penal și celor din articolul 364/1 alin. (8) Cod de procedură penală, astfel fiind aplicată în limitele legii.

Cauza a fost judecată în baza probelor administrate în faza urmăririi penale și, potrivit articolului 364/1 alin. (8) Cod de procedură penală, inculpații au beneficiat de reducerea cu 1/3 a limitelor de pedeapsă prevăzută de sancțiunea normei penale în baza căreia au fost condamnați.

Cu privire la motivele invocate de avocatul Leu V., în numele inculpatului Ghetmancenco A., ce vizează aplicarea prevederilor articolelor 79 și 90 Cod penal, instanța de apel le-a apreciat ca fiind nefondate.

În sentință se cuprind datele privind persoana inculpatului, gravitatea infracțiunii săvârșite și circumstanțele care influențează asupra pedepsei, fiind luate în considerație la stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă, astfel prima instanță corect a concluzionat că atingerea scopului pedepsei se v-a asigura prin aplicarea închisorii cu executare.

Aplicarea prevederilor articolului 79 alin. (1) Cod penal se admite luând în considerare personalitatea vinovatului în cazul existenței circumstanțelor excepționale, legate de scopul, motivele, rolul vinovatului și comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii, în timpul și după săvârșirea infracțiunii.

În spiritul prevederilor articolului 79 alin. (1) Cod penal, raportate la starea de fapt stabilită prin sentință și materialele prezentate de apelant în instanța de apel, rezultă că în speță în împrejurările în care s-a derulat fapta infracțională, precum și în 9 datele privind personalitatea inculpatului, nu există circumstanțe, particularități, situații sau stări de lucruri, care constituie excepție de la starea obișnuită a lor ori a personalității inculpatului Ghetmancenco Andrei.

Altfel spus, în speță nu se constată circumstanțe excepționale, care ar justifica aplicarea față de inculpat a unei pedepse mai ușoare decât cea prevăzută de lege.

Instanța de apel a reținut că nici temei pentru condamnarea inculpatului cu suspendarea executării pedepsei cu închisoare nu se constată, de vreme ce infracțiunea săvârșită se clasifică ca deosebit de gravă.

Interpretarea judiciară a prevederilor articolului 90 Cod penal, care constituie sediul instituției condamnării cu suspendarea a executării pedepsei, în raport cu circumstanțele cauzei, persoana inculpatului și gravitatea infracțiunii săvârșite, determină concluzia că în speță nu există temei legal pentru aplicarea acestora, or, potrivit articolului 90 alin. (4) Cod penal, suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare nu se aplică persoanei care a săvârșit o infracțiune deosebit de gravă.

Prin urmare, sânt nefondate motivele invocate de avocatul Leu V., în numele inculpatului Ghetmancenco A. ce vizează pedeapsa penală.

Cu privire la motivele invocate de avocatul Pruteanu N., în numele inculpatului Țurcan M. ce vizează aplicarea prevederilor articolului 96 alin. (1) Cod penal, se apreciază ca fiind nefondate.

Interpretarea judiciară a prevederilor articolului 96 Cod penal, care constituie sediul instituției amânării executării pedepsei pentru persoanele care au copii în vârstă de până la 8 ani, în raport cu circumstanțele cauzei și persoana inculpatului, determină concluzia că în speță nu există temeii legal pentru aplicarea acestora. Or, infracțiunea săvârșită de inculpat face parte din excepția prevăzută la articolul 96 alin. (1) Cod penal: ... cu excepția celor condamnate la închisoare pe un termen 10 mai mare de 5 ani pentru infracțiuni grave, deosebit de grave și excepțional de grave.

Prin urmare, sânt nefondate motivele invocate de apelanți ce vizează pedeapsa aplicată inculpatului Țurcan M.

În afară de motivele invocate și cererile formulate de apelanți, examinând aspectele de fapt și de drept ale cauzei, conform cerințelor din articolul 409 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța apreciază că nu există temeii de a interveni în sentință.

Starea de fapt și de drept constatată de prima instanță concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate, relevate în cuprinsul sentinței. Sentința cuprinde elementele definitorii condamnării, prevăzute de articolul 364/1 alin. (7) Cod de procedură penală.

În atare situație, este corectă calificarea infracțiunilor efectuată de prima instanță, adică starea juridică a corespunderii exacte între semnele faptelor prejudiciabile săvârșite de inculpați și semnele componentelor de infracțiuni: Țurcan Marin în baza articolului 191 alin. (5) Cod penal: delapidarea averii străine, adică însușirea ilegală a bunurilor altei persoane de către cel căruia i-au fost încredințate în baza unui titlu și cu un anumit scop, care a produs daune în proporții deosebit de mari. Ghetmancenco Andrei în baza articolelor 42 alin. (5), 191 alin. (5) Cod penal: complicitate la delapidarea averii străine, adică la însușirea ilegală a bunurilor altei persoane de către cel căruia i-au fost încredințate în baza unui titlu și cu un anumit scop care a produs daune în proporții deosebit de mari.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recursuri ordinare de către:

- avocatul Leu Vasile în numele inculpatului Ghetmancenco Andrei, prin care invocând în calitate de temeii pentru recurs ordinar prevederile *art. 427 alin.(1) pct. 6 Cod de procedură penală*, a solicitat casarea parțială adeciziei în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului Ghetmancenco Andrei, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin.(5), 191 alin.(5) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal, să-i fie aplicată pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen

de 3 ani 6 luni și în temeiul art. 90 Cod penal să fie dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 2 ani;

- avocatul Pruteanu Natalia în numele inculpatului Țurcan Marin, prin care invocând în calitate de temei pentru recurs ordinar prevederile **art. 427 alin.(1) pct. 6, 10 Cod de procedură penală**, a solicitat casarea parțială a sentinței și deciziei în partea ce ține de stabilirea pedepsei și pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri în modul prevăzut de prima instanță prin care Țurcan Marin recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin.(5) Cod penal, să-i fie micșorată pedeapsa penală și aplicate prevederile art. 96 alin.(1) Cod penal.

5.1. În motivarea recursului ordinar, avocatul Leu Vasile în numele inculpatului Ghetmancenco Andrei a menționat că:

- la stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului Ghetmancenco A., instanța de fond nu a respectat cu strictețe principiul individualizării pedepsei, ignorând prevederile legale privind principiile de individualizare a pedepsei și nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 6, 7, 61, 75, 76 Cod penal, cât și art. 83 Cod penal, potrivit căruia, organizatorul, instigatorul și complicele la o infracțiune, prevăzută de legea penală, săvârșită cu intenție se sancționează cu pedeapsa prevăzută de lege pentru autor, iar la stabilirea pedepsei se ține cont de contribuția fiecăruia la săvârșirea infracțiunii, precum și de prevederile art. 75;

- instanța de fond a ignorat recuperarea integrală a prejudiciului cauzat prin infracțiune de către inculpat în mărime de 159 015, 90 lei, stabilindu-i o pedeapsă identică cu inculpatul-autor Țurcan M. la săvârșirea infracțiunii Țurcan M., din contul căruia a fost admisă acțiunea civilă a părții vătămate și încasat prejudiciul în mărime de 162 244,19 lei;

- la stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului Ghetmancenco A. în vederea individualizării maxime a pedepsei, instanța de fond, nu a ținut cont de recomandările expuse în secțiunea 2, § 2 din Ghidul cu privire la aplicarea pedepsei, ce ține de aplicarea unei pedepse sub limita minimă sau aplicarea pedepsei mai blânde decât cea prevăzută de sancțiunea normei penale pentru comiterea unei infracțiuni concrete, în corespundere cu prevederile art. 79 Cod penal, este indicat că, aplicarea pedepsei mai blânde decât cea prevăzută de sancțiunea normei penale pentru comiterea unei infracțiuni concrete este un mijloc acordat instanței de judecată pentru o individualizare maximă a pedepsei penale;

- instanța de apel s-a limitat la fraze generale pentru respingerea argumentelor cererii de apel, fără a fi data o analiză amplă tuturor probelor prezentate în cauza dată instanței de apel, fără a aprecia fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu-din punct de vedere al coroborării lor, limitându-se la mențiuni neclare și sumare;

- instanța de apel nu a dorit să rețină argumentele și probele părții apărării și în motivarea soluției sale, în partea descriptivă a deciziei nu a indicat nici un motiv, pentru care a respins probele noi, prezentate de apărare în sprijinul apărării, astfel că instanța de apel nu s-a pronunțat argumentat asupra tuturor probelor prezentate de apărare și s-a limitat doar la expunerea, precum că " materialele prezentate de apelant în instanța de apel" și din conținutul deciziei nu este clar din care motiv, instanța de apel a respins probele noi. prezentate de apărare în susținerea aplicării prevederilor art.79 Cod penal;

- este neîntemeiată concluzia instanței de fond, susținută de colegiul penal al instanței de apel, privind respingerea aplicării art.79 Cod penal, deoarece potrivit art.79 alin. (1) și alin. (1¹) Cod penal, (1) Ținând cont de circumstanțele excepționale ale cauzei, legate de scopul și motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii, de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și de contribuirea activă a participantului unei infracțiuni săvârșite în grup la descoperirea acesteia, instanța de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracțiunea respectivă, sau una mai blândă, de altă categorie, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie, iar în alin. (1¹) este indicat că, poate fi considerată excepțională atât o circumstanță atenuantă, cât și un cumul de asemenea circumstanțe legate de situațiile menționate la alin.(1);

- în raport cu personalitatea inculpatului Ghetmancenco A., totalitatea circumstanțelor atenuante, reținute de către instanța de fond: recuperarea prejudiciului, aflarea la întreținere a 1 copil minor, contribuirea activă la descoperirea infracțiunii, căință sinceră și circumstanțele atenuante respinse de către instanța de fond, dar care urmau a fi considerate drept circumstanțe atenuante, conform art.76 alin.(2) Cod penal: aflarea la întreținerea inculpatului a părinților pensionari grav bolnavi, că tatăl este pe patul de moarte și surorii încadrată în grad de dezabilitate, confirmate prin certificate, eliberate de organele competente, urmau a fi considerate ca o circumstanță excepțională, care permite aplicarea în privința inculpatului Ghetmancenco A. a prevederilor art. 79 Cod penal și stabilirea unei pedepse penale sub limita minimă sau o pedeapsă mai blândă, de altă categorie;

- conform jurisprudenței CEDO, instanțele de judecată sunt obligate să demonstreze circumstanțele ce țin de vinovăția inculpatului cu adoptarea unor soluții motivate, or, lipsa acestora atestă o încălcare a dreptului la un proces echitabil. CEDO a reiterat în acest sens că „ în cazul în care instanțele judecătorești naționale se abțin de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a acorda părții care a formulat-o posibilitatea de a ști dacă acest mijloc de apărare a fost neglijat sau respins, acest fapt se

va considera ca o încălcare a dreptului la un proces echitabil.” (cauza Hiro Bălani c. Spaniei, Ruis Toriho c. Spaniei, Popov nr. 2 c. Moldovei. Albina c. României etc);

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate de apărare, formulând răspunsuri neargumentate și concluzii evazive în acest sens, și anume nu a dat răspunsuri care să corespundă exigențelor impuse de art. 6 CEDO, care să garanteze participanților la proces dreptul la un proces echitabil.

5.2. În motivarea recursului ordinar, avocatul Pruteanu Natalia în numele inculpatului Țurcan Marin a menționat că:

- prima instanță nu a motivat respingerea argumentelor apărării în susținerea poziției de a aplica față de Țurcan Marin prevederile art. 96 alin (1) Cod penal - amânarea executării pedepsei pentru femei gravide și persoane care au copii în vir stă de până la 8 ani, or, aceasta avea toate temeiurile sa dispună amânarea executării pedepsei cu închisoarea până la împlinirea vârstei de 8 ani a copilului minor;

- aplicându-i-se amânarea executării pedepsei inculpatului i se va acorda posibilitatea să repare integral prejudiciu, or, aflându-se în arest, Țurcan Marin nu a avut posibilitatea să se încadreze în câmpul muncii pentru a putea repara prejudiciul cauzat părții vătămate;

- după emiterea sentinței, inculpatul benevol a mai restituit o parte din prejudiciu cauzat părții vătămate - 28 000 lei;

- instanța de apel a motivat respingerea acestui argument prin faptul ca conform alin. (1) al art. 96 Cod penal, având în vedere că Țurcan Marin este condamnat la o pedeapsa mai mare de 5 ani privațiune de libertate, îi este exceptată aplicarea amânării executării pedepsei, dar instanța de apel urma sa examineze și posibilitatea micșorării pedepsei prin prisma temeiurilor invocate în cererea de apel și în cazul admiterii acestora să micșoreze pedeapsa sub limita de 5 ani, respectiv deja sânt aplicabile prevederile art 96 Cod penal.

6. Referință asupra recursurilor declarate a fost depusă de către procuror, prin care a invocat că lipsesc temeiuri de casare și se constată inadmisibilitatea recursurilor ordinare ca fiind vădit neîntemeiate.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestora din următoarele considerente:

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

Potrivit art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 din Codul de procedură penală.

Reieșind din conținutul recursurilor declarate, Colegiul penal atestă, că titularii acestora invocă în calitate de temei pentru casarea deciziei instanței de apel pct. 6) și 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, precum și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Totodată, Colegiul penal constată din recursurile declarate, că recurenții nu contestă starea de fapt stabilită de instanțele de judecată și nici încadrarea juridică a acțiunilor săvârșite, invocând dezacordul cu soluția instanței de apel în partea individualizării pedepsei în privința inculpaților, pe motiv că instanța de apel nu a apreciat faptul că inculpații și-au recunoscut vina, iar cauza a fost examinată în baza art. 364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, precum și faptul că au recuperat parțial prejudiciul cauzat.

Cu referire la temeiurile indicate de către recurenți, prin prisma art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și anume ce ține de alegațiile, precum că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apeluri și decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția în partea individualizării pedepsei, Colegiul penal consideră, că acest temei de casare invocat nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursurilor declarate.

Deși, în prezenta speță recurenții invocă ca temei de casare, faptul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, însă în argumentarea recursurilor aceștia nu au indicat clar asupra căror argumente esențiale nu s-a expus această instanță, din cele la care s-a referit în apelurile declarate. Opozant celor invocate de recurenți, Colegiul penal atestă că, instanța de apel a motivat cu suficientă amplitudine în cuprinsul deciziei atacate, soluția adoptată în prezenta speță.

Colegiul menționează că, instanța de apel, investită cu o situație de fapt, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, s-a expus suficient în partea individualizării pedepsei și modului de executare a acesteia, astfel încât concluziile sale să conțină raționamente întemeiate asupra pedepsei aplicate inculpaților Țurcan Marin și Ghetmancenco Andrei.

Prin urmare, instanța de recurs constată faptul motivării de către instanța de apel a hotărârii adoptate, în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, respectiv decizia atacată cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la menținerea sentinței,

expunându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în cererile de apel.

În urma studiului lucrărilor dosarului, în opinia Colegiului, nu și-a găsit confirmarea nici temeiul pentru recurs invocat prin prisma pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, în prezenta speță, deoarece instanțele de fond și-au motivat întemeiat soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61, 75, 79 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpaților și nu a admis careva erori, stabilind justificat că recunoașterea vinovăției inculpaților a fost apreciată prin faptul examinării cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală prin reducerea cu o treime a limitelor de pedepse, în temeiul art. 364¹ alin.(8) Cod de procedură penală și nu poate fi recunoscută ca circumstanță atenuantă.

Cu referire la criticele invocate de recurenți, precum că a fost efectuată o individualizare injustă a pedepsei în privința inculpaților Țurcan Marin și Ghetmancenco Andrei, instanța de recurs relevă că, în cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis infracțiunea, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

În același rând, instanța de recurs menționează că, conform art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului Cod.

Reieșind din prevederile art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, având drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Prin urmare, instanța de judecată trebuie să aleagă și să aplice acel tip, și acea mărime a pedepsei care vor fi cele mai eficiente pentru atingerea scopului legii penale. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative

prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.

Pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

În speță, Colegiul penal conchide că pedeapsa aplicată este una echitabilă și legală, iar instanțele au ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, motivul săvârșirii acesteia, persoana celui vinovat, circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea inculpaților, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării persoanei condamnate și condițiile de viață a familiei condamnatului.

Reieșind din materialele cauzei se atestă că, în privința inculpaților Țurcan Marin și Ghetmancenco Andrei, instanțele au luat în considerare recunoașterea vinei, recuperarea parțială a prejudiciului cauzat, căință sinceră, învederând și acel fapt că aceștia se caracterizează pozitiv, anterior nu a fost condamnați, de asemenea luând în considerare și lipsa circumstanțelor agravante.

Astfel, în speța dată, se observă că în privința inculpaților Țurcan Marin și Ghetmancenco Andrei instanțele de fond, de fapt, au ținut cont de circumstanțele și împrejurările menționate mai sus și invocate în recurs, ce-i atenuază situația acestuia la stabilirea pedepsei penale pentru faptele săvârșite.

În asemenea situație, Colegiul penal evidențiază acel fapt, că instanțele au ținut cont de prevederile art. 78 alin. (1) Cod penal și au aplicat pedepse mai aproape de limita minimă prevăzută de lege. Totodată, instanțele de fond la stabilirea pedepselor au avut în vedere și acel fapt că, infracțiunile au fost comise în variantele agravate prevăzute de dispozițiile normelor penale imputate inculpaților, prin participație, fiind clasificate ca infracțiuni deosebit de grave, potrivit art. 16 alin. (5) Cod penal. Astfel, fiind în prezența unei infracțiuni deosebit de grave, instanțele de fond au dat dovadă de clemență și au stabilit față de inculpații Țurcan Marin și Ghetmancenco Andrei, pedepse cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, aceștia beneficiind de reducere cu 1/3 a limitelor de pedeapsă prevăzută de sancțiunea normei penale în baza căreia au fost condamnați.

Prin urmare, Colegiul penal consideră argumentată pedeapsa stabilită de către instanțele de fond, aceasta fiind în limitele prevăzute de normele legale, menționate mai sus.

În opinia instanței de recurs, în prezenta speță instanța de apel justificat a concluzionat că nu se regăsesc circumstanțe excepționale în privința inculpatului Ghetmancenco Andrei, așa precum pretinde

recurentul. La acest capitol, Colegiul penal relevă că, excepționale urmează a fi stabilite acele împrejurări care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și date privind personalitatea făptuitorului (grad de invaliditate – I, II, (persoană cu dizabilități severe și accentuate), merite deosebite pentru societate, alte circumstanțe de importanță majoră), însă astfel de împrejurări și circumstanțe în cazul inculpatului Ghetmancenco Andrei nu se atestă la caz, iar cumulul de împrejurări atenuante la care face referire apărătorul în recursul declarat, de fapt, au stat la baza aplicării procedurii simplificate prevăzute de art. 364¹ Cod de procedură penală, astfel încât vinovatul să beneficieze de reducere a limitelor de pedeapsă cu o treime și anume mai aproape de minimul acestor limite de pedepse.

Referitor la criticile avocatului Leu Vasile precum că în privința inculpatului Ghetmancenco Andrei, urmau a fi dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei, Colegiul penal menționează că, persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă, echitabilă, adică în limitele sancțiunii legii în baza căreia persoana a fost condamnată, iar după caz, instanța este în drept de a aplica și prevederile Părții Generale a Codului penal, inclusiv și ale art. 90 Cod penal, în cazul în care nu sunt careva impedimente.

Cu referire la caz, luând în considerație infracțiunea săvârșită de inculpat și anume care se atribuie la categoria infracțiunilor deosebit grave, în opinia Colegiului, instanțele de fond au ajuns la o concluzie întemeiată, de a-l condamna pe Ghetmancenco Andrei, pentru fapta comisă, fără a aplica prevederile art. 90 Cod penal.

Studiind lucrările dosarului, în raport cu concluziile instanțelor de fond, Colegiul penal consideră că, instanțele ierarhic inferioare, la adoptarea soluției în partea stabilirii pedepsei inculpatului Ghetmancenco Andrei, au luat în considerare toate criteriile de individualizare a pedepsei, justificat neaplicând la caz prevederile art. 90 Cod penal în privința acestuia. Este de menționat că, suspendarea condiționată a executării pedepsei nu este o categorie aparte de pedeapsă, reprezentând în sine posibilitatea și nu obligația instanței de judecată de a aplica prevederile acestei norme.

Condițiile privind acordarea suspendării condiționate a executării pedepsei, prevăzute de art. 90 Cod penal, se referă la: pedeapsa aplicată și natura infracțiunii; circumstanțele cauzei și persoana infractorului; aprecierea instanței că scopul poate fi atins și fără executarea acesteia.

În opinia Colegiului penal, instanța de apel a abordat cu suficientă amplitudine condițiile ce vizează natura infracțiunilor, personalitatea inculpatului și faptul dacă scopul pedepsei poate fi atins fără executarea acesteia.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că este rațional ca inculpații Țurcan Marin și Ghetmancenco Andrei să execute pedeapsa închisorii, cu

executare reală, doar așa vor fi atinse scopurile pedepsei prevăzute la art. 61 alin. (2) Cod penal de restabilire a echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Astfel, instanța de recurs apreciază că, la individualizarea pedepsei și îndeosebi a modalității de executare a acesteia, instanțele de fond au acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, constatând că pedeapsa aplicată va fi echitabilă faptei infracționale comise, ce corespunde normelor legale și va atinge scopul de corectare și resocializare a inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, ca urmare, sunt nejustificate alegațiile recurenților privind efectuarea contrară prevederilor legale de către instanța de apel a unei individualizări a pedepsei în privința lui Țurcan Marin și Ghetmancenco Andrei, or, recurenții nu au expus care anume prevederi legale au fost eronat aplicate și în ce a constat concret eroarea admisă de către instanțele de fond la individualizarea executării pedepsei.

În aceste condiții, Colegiul penal consideră că, în prezenta speță nu s-au reținut careva erori de drept, ce ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Din considerentele expuse, instanța de recurs conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, fiind corect individualizată pedeapsa inculpaților conform prevederilor legale.

Astfel, Colegiul penal conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aceste aspecte contestate și în prezentele recursuri, nu se identifică, or instanța de apel s-a expus în decizia sa detaliat și argumentat asupra fiecărei chestiuni esențiale invocate în apelurile declarate, iar motivarea din decizia acesteia, în virtutea corectitudinii ei și pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs ordinar o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanța internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Față de cele ce preced, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei nu a comis erori de drept, care ar impune casarea deciziei adoptate, fapt ce impune dispunerea inadmisibilității recursurilor ordinare declarate la caz, ca fiind vădit neîntemeiate.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către avocatul Leu Vasile în numele inculpatului Ghetmancenco Andrei și de către avocatul Pruteanu Natalia în numele inculpatului Țurcan Marin, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2020, în cauza penală în privința lui *Țurcan Marin XXXXX și Ghetmancenco Andrei XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 05 martie 2021.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda